

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 8113/2021
30.11.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Гордане Комненић и Зорана Хацића, чланова већа, у ванпарничном поступку предлагача АА из ..., чији је пуномоћник Славиша Станковић, адвокат из ..., против противника предлагача ЈКП „Водовод“ Лесковац, чији је пуномоћник Саша Момчиловић, адвокат из ..., ради исплате накнаде, одлучујући о ревизији предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Лесковцу Гж 729/20 од 18.05.2021. године, у седници одржаној 30.11.2022. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБИЈА СЕ, као неоснована ревизија предлагача изјављена против решења Вишег суда у Лесковцу Гж 729/20 од 18.05.2021. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Лесковцу Р1 245/12 од 06.03.2019. године, ставом првим изреке, усвојен је предлог предлагача и обавезан противник предлагача да кп.бр. ... КО ..., власништво предлагача, врати у првобитно стање, на тај начин што ће са те парцеле уклонити грађевинске објекте, бетонске платое, бетонске канале за поправку и одржавање моторних возила, бетонске шахте и бетонске оградне стубиће, а потом на исту да насипа, разастре и ваља хумусним слојем земљиште од 50 цм, као и да прелогача уведе у посед и омогући му несметано коришћење у року од три месеца по пријему правноснажног решења. Ставом другим изреке, одлучено је да уколико противник предлагача не испуни своју обавезу у остављеном року да је у обавези да предлачу плати 5.550.000,00 динара са законском затезном каматом од 06.03.2019. године до исплате у року од 15 дана по истеку три месеца од правноснажности решења, под претњом принудног извршења. Ставом трећим изреке, обавезан је противник предлагача да предлагачу на име неостварених прихода од пољопривреде, услед немогућности да користи привремено експрописано а невраћено у првобитно стање земљиште кп.бр. ... КО ... за период од 1995. године до 2018. године исплати 591.137,40 динара, са законском затезном каматом од 06.03.2019. године до исплате. Ставом четвртим изреке, обавезан је противник предлагача да предлагачу на име трошкова поступка плати 1.412.000,86 динара.

Решењем Вишег суда у Лесковцу Гж 729/20 од 18.05.2021. године, ставом првим изреке, преиначено је првостепено решење у ставу првом и другом изреке и одбијен предлог предлагача којим је тражио да се противник предлагача обавезе да кп.бр. ... КО ..., врати у првобитно стање, на тај начин што ће са те парцеле уклонити

грађевинске објекте, бетонске платое, бетонске канале за поправку и одржавање моторних возила, бетонске шахте и бетонске оградне стубиће, а потом на исту да насипа, разастре и ваља хумусним слојем земљиште од 50цм, те да прелогача уведе у посед и омогући му несметано коришћење у року од три месеца по пријему правноснажног решења, као и да се уколико не испуни своју обавезу у остављеном року обавезе предлагач да исплати 5.550.000,00 динара са законском затезном каматом од 06.03.2019. године до исплате, као неоснован. Ставом другим изреке, преиначено је првостепено решење у ставу трећем изреке, тако што је обавезан противник предлагача да предлагачу на име неостварених прихода од пољопривреде, услед немогућности да користи привремено експрописано а не враћено у првобитно стање земљиште кп.бр. ... КО... за период од 1995. године до 2012. године плати 462.629,27 динара, са законском затезном каматом од 06.03.2019. године до исплате, док је вишак захтева за исплату по овом основу за период од 2013. до 2018. године преко досуђеног износа од 462.629,27 динара до траженог износа од 591.137,40 динара са припадајућом каматом предлог одбијен, као неоснован. Ставом трећим изреке, преиначено је првостепено решење у ставу четвртном изреке, тако што је обавезан противник предлагача да предлагачу на име трошкова поступка плати 181.590,50 динара. Ставом четвртим изреке, одбијен је захтев противника предлагача за накнаду трошкова другостепеног ванпарничног поступка, као неоснован.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, предлагач је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка.

Одлучујући о изјављеној ревизији на основу члана 408. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр.72/11 ... 18/20), у вези са чланом 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку (ЗВП), Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, решењем Општине Лесковац, Секретаријата за имовинскоправне послове од 23.08.1983. године, привремено је заузето предметно земљиште у корист Самоуправне водопривредне интересне заједнице „Барје“ Лесковац, ради смештаја радника, опреме и депоније грађевинског материјала у циљу изградње водосистема „Барје“ КО Барје, на кп.бр. ... КО ..., тада власништво предлагача. Ставом два решења утврђено је да се описана непокретност заузима за период од седам година од дана правноснажности решења, да ће се накнада за непокретност која се привремено заузима, као и за трајне засаде, усева и шуму одредити у посебном поступку, с тим што ће се накнада за заузето земљиште одређивати посебно за сваку годину трајања заузимања земљишта на почетку сваке календарске године. У образложењу решења наведено је да је власник заузетог земљишта сагласан да се земљиште привремено заузме, с тим да му се за заузето земљиште плаћа накнада годишње и да се по истеку рока земљиште врати у првобитно стање. Предлагачу је накнада плаћана све до 1994. године, јер је земљиште заузето за период од седам година, иако су радови завршени 1991. године, али земљиште није

враћено у првобитно стање, због чега је противник предлагача наставио са исплатом накнаде за коришћење предметног земљишта предлагачу до 1994. године. У току поступка предлагач је располагао предметном непокретношћу уговором о поклону овереним пред Основним судом у Лесковцу 01.03.2012. године. На основу налаза и мишљења судских вештака грађевинске струке и вештака пољопривредне струке утврђена је висина накнаде за некоришћење земљишта за период од 1995. године до 2017. године. Противник предлагача није вратио земљиште у првобитно стање.

Првостепени суд је полазећи од тако утврђеног чињеничног стања закључио да је противник предлагача у обавези да предметно земљиште доведе у првобитно стање и да предлагачу исплати накнаду за период од 1995. до 2017. године, с обзиром да предметно земљиште није довео у првобитно стање, иако је био у обавези да након седам година након доношења решења од 23.08.1983.године земљишље врати у првобитно стање, применом члана 55. и 5. Закона о експропријацији.

Другостепени суд је преиначио првостепено решење и одбио, као неоснован предлог да се предметно земљиште врати у првобитно стање и обавезао противника предлагача да предлагачу плати накнаду за период од 1995. године до 2012. године а одбио за период након тога, за период од 2013. до 2018. године, с обзиром да је сматрао да предлагач нема право на тражено враћање земљишта у пређашње стање и накнаду за период након 2012. године, јер је предметним земљиштем располагао уговором о поклону закљученим 01.03.2012. године.

По оцени Врховног касационог суда, неосновано се ревизијом предлагача указује да је побијана одлука донета уз погрешну примену материјалног права.

Наиме, решењем Општине Лесковац, Секретаријата за имовинскоправне послове од 23.08.1983. године одлучено је да се привремено заузме предметно земљиште, применом Закона о експропријацији („Службени гласник СР Србије“, бр.22/73, 6/77, 47/77 – пречишћен текст, 6/78, 27/78), којим је било прописано да се експропријацијом може да установи и службеност на непокретности или закуп на земљишту на одређено време (непотпуна експропријација), те да се закуп може да установи само у случају када ће се земљиште, с обзиром на сврху на којој се закуп предлаже користити ограничено време. У време доношења наведеног решења предлагач је био власник заузетог земљишта, па како је у међувремену располагао предметним земљиштем уговором о поклону, то је правилан закључак другостепеног суда да предлагач није активно легитимисан да тражи да му се предметно земљиште врати у првобитно стање и преда, као и да му се исплати накнада за период након што је располагао предметним земљиштем.

Из наведених разлога, применом члана 414. ЗПП у вези са чланом 30. ЗВП одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Добрила Страјина, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић